

Bobory Zoltán

Kettősség

Esett.

A szélrázta, rongyos szürkeség,
fegyvert széthajigált sereg, szégyenében még
néhány könnycseppet hullajtva
eliskolt a dombok mögé.

A vizes leveleken pajzán csillogással
kárörvendtek a nap sugarai...

Honnan, honnan nem, feketerigók
kezdték szökdécselni az ázott fűben,
verebek a tócsákban hancúroztak.

Csupa mosolygás lett a kert!

Hallod?

A bokrok, átázott ingük alatt,
mintha hálát susognának.

A maradék, ijedt felhőket
csillogó rezesbanda kísérté utolsó,
útjára. Rekviem...

Kint

a természet angyalai békét hoztak
a földre le.

Bent

félelem,
reszketés,
bizonytalanság,
elvesztett remény,
távolban fegyverzaj –

háború kísértete az úr!

BOBORY ZOLTÁN (1946) költő, író, a Vörösmarty Társaság elnöke. Utóbbi kötete: *75 év vendég-ségben* (2021).